SODBA SODIŠČA (četrti senat)
z dne 25. oktobra 2007*

V zadevi C-427/05,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Commissione tributaria regionale di Genova (Italija) z odločbo z dne 31. januarja 2005, ki je prispela na Sodišče 1. decembra 2005, v postopku

Agenzia delle Entrate – Ufficio di Genova 1

proti

Porto Antico di Genova SpA,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, G. Arestis (poročevalec), R. Silva de Lapuerta, sodnica, E. Juhász in J. Malenovský, sodnika,

* Jezik postopka: italijanščina.

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 15. februarja 2007,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Porto Antico di Genova SpA I. Vigliotti, odvetnik,

— za italijansko vlado I. M. Braguglia, zastopnik, skupaj z M. Massellom Duccijem Terijem, avvocato dello Stato,

— za francosko vlado G. de Bergues in J.-C. Gracia, zastopnika,

— za Irsko D. O'Hagan in N. O'Hanlon, zastopnika, skupaj z A. Astonom, SC,

— za nizozemsko vlado H. G. Sevenster in P. van Ginneken, zastopnika,

— za švedsko vlado A. Kruse, zastopnik,

— za vlado Združenega kraljestva C. White, zastopnica, skupaj z J. Stratford, barrister,

— za Komisijo Evropskih skupnosti E. Traversa in L. Flynn, zastopnici, skupaj z A. Colabianchijem, odvetnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 8. maja 2007

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 21(3), drugi pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2052/88 glede usklajevanja dejavnosti različnih strukturnih skladov med seboj in z Evropsko investicijsko banko ter drugimi finančnimi instrumenti (UL L 374, str. 1), kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2082/93 z dne 20. julija 1993 (UL L 193, str. 20, v nadaljevanju: Uredba št. 4253/88).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Agenzia della Entrate Ufficio Genova 1 (davčna uprava v Genovi, v nadaljevanju: davčna uprava) in družbo Porto Antico di Genova SpA (v nadaljevanju: Porto Antico), potem ko je bil zavrnjen zahtevek slednje za povračilo zneskov, ki jih je za leto 2000 plačala za namene davka od dohodkov pravnih oseb in regionalnega davka na proizvodne dejavnosti.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 Člen 21(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 4253/88 pod naslovom „Plačila" določa:

„Plačila končnim prejemnikom se opravijo, ne da bi bilo s kakršnim koli odbitkom ali zadržanjem izplačila mogoče zmanjšati znesek finančne pomoči, do katere so upravičeni."

Nacionalna ureditev

4 Člen 55(3) uredbe predsednika republike št. 917 z dne 22. decembra 1986 (redna priloga h GURI št. 302 z dne 31. decembra 1986, v nadaljevanju: uredba predsednika št. 917/86), v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, določa:

„Tudi naslednje se šteje kot izredni dohodek:

a) [...]

b) dohodek v denarju ali naravi, pridobljen kot subvencija ali darilo, razen subvencij, navedenih v točkah (e) in (f) člena 53(1) in subvencij za nakup amortizacijskih sredstev, ne glede na način financiranja. Ti dohodki se bodo šteli kot zaslužek bodisi v tistem davčnem letu, v katerem so bili prejeti, bodisi, enakomerno, v davčnem letu, v katerem so bili prejeti, in v naslednjih štirih davčnih letih. [...]“

Spor v glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

5 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je družba Porto Antico v skladu s členom 55 (3), točka b), uredbe predsednika št. 917/86 v zvezi z davkom od dohodkov pravnih oseb in regionalnim davkom na proizvodne dejavnosti v svojo davčno napoved za leto 2000 vključila subvencije, ki jih je prejela od strukturnih skladov Skupnosti in strukturnih skladov pokrajine Ligurija v okviru programskega obdobja 1994–1999.

6 V prepričanju, da je z vključitvijo teh subvencij za namene izračuna obdavčljivega dohodka za leto 2000 ravnala napačno, je družba Porto Antico 22. aprila 2002 pri davčni upravi vložila zahtevek za povračilo zneskov, za katere je menila, da so bili neupravičeno plačani. V svoji zahtevi se je sklicevala na to, da je člen 55(3), točka b),

uredbe predsednika št. 917/86 v nasprotju z določbami člena 21(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 4253/88.

7 Zaradi molka davčne uprave, ki je enak zavrnilni odločbi na podlagi molka organa glede zahteve družbe Porto Antico, se je družba Porto Antico pritožila na Commissione tributaria provinciale di Genova, ki je s sodbo z dne 10. aprila 2003 pritožbi ugodilo in odredilo, naj se tej družbi povrnejo preveč plačani zneski.

8 Davčna uprava se je 10. marca 2004 zoper to sodbo pritožila pri Commissione tributaria regionale di Genova. Ker se je slednjemu postavilo vprašanje glede združljivosti člena 55(3), točka b), uredbe predsednika št. 917/86 z Uredbo št. 4253/88, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je člen 55 [uredbe predsednika št. 917/86] (v različici, ki je veljala v letu 2000), ki subvencije Skupnosti upošteva pri določitvi obdavčljivega dohodka, združljiv z določbo člena 21(3), [drugi pododstavek], Uredbe [št. 4253/88]?

2.) V primeru, da se ugotovi nezdružljivost, ali se ta nanaša le na pomoč, ki jo izplačujejo organi Skupnosti, ali tudi na pomoč, določeno v EPD (enotni programski dokument), ki jo izplačujejo nacionalni organi?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

9 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je člen 21(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 4253/88 treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni davčni zakonodaji, kot je člen 55(3), točka b), uredbe predsednika št. 917/86, ki zneske, prejete od strukturnih skladov Skupnosti, upošteva pri določitvi obdavčljivega dohodka.

10 Uvodoma je treba omeniti, da morajo države članice v skladu z ustaljeno sodno prakso, čeprav je neposredno obdavčenje v njihovi pristojnosti, to pristojnost vendarle izvrševati ob spoštovanju prava Skupnosti (sodbi z dne 11. avgusta 1995 v zadevi Wielockx, C-80/94, Recueil, str. I-2493, točka 16, in z dne 7. septembra 2004 v zadevi Manninen, C-319/02, ZOdl., str. I-7477, točka 19). Nacionalna zakonodaja zlasti ne sme ovirati delovanja mehanizmov iz Uredbe št. 4253/88 (v tem smislu glej sodbo z dne 10. marca 1981 v zadevi Irish Creamery Milk Suppliers Association in drugi, 36/80 in 71/80, Recueil, str. 735, točka 15).

11 Člen 21(3), drugi pododstavek, navedene uredbe v zvezi s tem določa, da se „[p]lačila končnim prejemnikom [...] opravijo, ne da bi bilo s kakršnim koli odbitkom ali zadržanjem izplačila mogoče zmanjšati znesek finančne pomoči, do katere so upravičeni“.

12 Iz besedila te določbe jasno izhaja, da ni dovoljen odtegljaj od subvencij, ki so bile dodeljene prejemnikom iz strukturnih skladov. Treba je ugotoviti, da isto besedilo ne izključuje, da je dohodek, katerega del so te subvencije na podlagi uredbe predsednika št. 917/86, lahko obdavčen.

13 Treba je poudariti, da se je Sodišče že izreklo o vsebini člena 21(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 4253/88 v kontekstu zneskov, ki jih je kot pomoči izplačal usmerjevalni oddelek Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (v nadaljevanju: EKUJS). Sodišče je namreč razsodilo, da se prepovedi odbitkov ne sme razlagati povsem formalno, torej tako, da se uporablja le za odbitke, ki so dejansko izvedeni po izplačilih, in da se mora zato prepoved vsakršnih odbitkov nujno nanašati na vse obremenitve, ki so v neposredni in bistveni zvezi z izplačanimi zneski (glej sodbo z dne 5. oktobra 2006 v zadevi Komisija proti Portugalski, C-84/04, ZOdl., str. I-9843, točka 35).

14 Iz tega sledi, da je za ugotovitev, ali člen 21(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 4253/88 nasprotuje zakonodaji, obravnavani v glavni stvari, treba preizkusiti, ali je davčni odtegljaj, določen v uredbi predsednika št. 917/86, v neposredni in bistveni zvezi z izplačilom subvencij, ki so jih podelili strukturni skladi Skupnosti.

15 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 28 sklepnih predlogov, je v obravnavanem primeru znesek subvencij Skupnosti, ki ga je prejela družba Porto Antico, del sredstev te družbe in se tako kot ostali dohodki družbe upošteva pri izračunu davčne osnove davka od dohodkov, tako da je ta znesek obdavčen v skladu s splošnim sistemom obdavčenja iz navedene uredbe predsednika in na isti podlagi kot vsi drugi dohodki družbe Porto Antico.

16 Treba je torej ugotoviti, da je obdavčenje, ki ga določa uredba predsednika št. 917/86, neodvisno od zneska subvencij Skupnosti, izplačanega družbi Porto Antico. To obdavčenje ne ustreza odtegljaju, ki je v posebni zvezi s finančno pomočjo, ki jo je ta družba prejela, temveč se brez razlike uporablja za vse dohodke te družbe.

17 Zato ni mogoče trditi, da v postopku v glavni stvari obravnavani davčni odtegljaj, kot je določen z navedeno uredbo predsednika, pomeni odbitek ali zadržanje izplačila v smislu člena 21(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 4253/88, ki zmanjšuje zneske, ki jih izplačujejo strukturni skladi Skupnosti, in ki ima neposredno in bistveno zvezo s temi zneski, tudi če je mogoče, kot zatrjuje družba Porto Antico, natančno ugotoviti znesek nacionalnega davka, ki te zneske obremenjuje.

18 Iz tega sledi, da odbitki in zadržanja izplačil, ki zmanjšujejo znesek subvencij Skupnosti, ki ga je prejemnik prejel, kot so odbitki in zadržanja izplačil, ki izvirajo iz davčnega odtegljaja, kot je davčni odtegljaj, določen z uredbo predsednika št. 917/86, ki pa niso v neposredni in bistveni zvezi s temi subvencijami, ne ovirajo učinkovite uporabe mehanizma iz Uredbe št. 4253/88 in zato ta ne nasprotuje takim odbitkom ali zadržanjem izplačil.

19 Poleg tega je treba dodati, da, v nasprotju z zatrjevanjem družbe Porto Antico, razlik med prejemniki iz strukturnih skladov, ki obstajajo zaradi različnih stopenj obdavčenja zneska pomoči Skupnosti v državah članicah, ni mogoče šteti za kršitev načela enakega obravnavanja, ki zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (glej zlasti sodbi z dne 12. julija 2001 v zadevi Jippes in drugi, C-189/01, Recueil, str. I-5689, točka 129, in z dne 12. septembra 2006 v zadevi Laserdisken, C-479/04, ZOdl., str. I-8089, točka 68).

20 Da bi bilo to tako, bi moral biti položaj prejemnikov pomoči Skupnosti primerljiv. Ta položaj pa ni primerljiv, ker slednji take pomoči prejemajo v socialno-ekonomskem kontekstu vsake države članice in ker zaradi neuskladitve Skupnosti glede določanja obdavčljivega dohodka na tem področju še naprej obstajajo objektivne razlike med ureditvami držav članic, kar neizogibno povzroča razlike med temi prejemniki.

21 Glede na navedene ugotovitve je na prvo vprašanje treba odgovoriti, da je člen 21(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 4253/88 treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni davčni zakonodaji, kot je člen 55(3), točka b), uredbe predsednika št. 917/86, ki subvencije strukturnih skladov Skupnosti upošteva pri določitvi obdavčljivega dohodka.

Drugo vprašanje

22 Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo vprašanje, ki ga je postavilo predložitveno sodišče, ni treba odgovoriti.

Stroški

23 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 21(3), drugi pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2052/88 glede

usklajevanja dejavnosti različnih strukturnih skladov med seboj in z Evropsko investicijsko banko ter drugimi finančnimi instrumenti, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2082/93 z dne 20. julija 1993, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni davčni zakonodaji, kot je člen 55(3), točka b), uredbe predsednika republike št. 917 z dne 22. decembra 1986, ki subvencije strukturnih skladov Skupnosti upošteva pri določitvi obdavčljivega dohodka.

Podpisi